

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal på forhånd bede både det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det høje ting om undskyldning, hvis jeg ikke holder min tale i helt den samme stil som den, hvori det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard holdt sin. Jeg siger det, fordi det ærede medlem jo vel sagtens vil kunne kritisere, at jeg ikke tager så tungt og alvorligt på spørgsmålet, som det ærede medlem gør. Derfor er det lige så rart, at jeg gør klart i forvejen, at jeg er vidende herom.

For en ordens skyld vil jeg gerne også gøre den indledende bemærkning om den diskussion i radioen, som skulle have fundet sted søndag aften, og som ikke bliver til noget, at jeg ikke har lagt min klamme hånd på den på nogen som helst måde. Det har det ærede medlem heller ikke antydnet, men da jeg i øjeblikket befinder mig i kredsen af de mere tvivlsomme spillegale og har særlige interesser, så synes jeg, jeg vil gøre rent bord for mit eget vedkommende. (*Bertel Dahlgaard:* De er jo en af de heldige!). Ja, det skal jeg komme tilbage til på et senere tidspunkt. Jeg har ikke haft noget som helst at gøre med en sådan diskussions aflysning. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil have dette forhold taget op i det nedsatte udvalg. Jeg synes, det er en udmærket opgave, selvom det måske ligger en smule ved siden af opgaverne for det forslag til beslutning, der er stillet, men derfor kan dette anliggende også drøftes i udvalget.

Jeg skal heller ikke beskæftige mig med de tragedier på grund af tipstjenesten, som efter det ærede medlems opfattelse kan afdækkes i de mange tusind danske hjem landet over. Jeg kender ikke noget til dem, og det er naturligvis min fejl. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards kendskab til dem baseres på et brev, han har fået fra en arbejdsmand. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede medlems udtalelser om de tragedier, man kan finde i tusinder af små hjem landet over, er en meget stor overdrivelse af de faktiske forhold.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger om det forslag, som det ærede medlem har stillet, og jeg må måske begynde med at sige, at da den svenske tipstjeneste gennem oprettelsen af A/B Tipstjänst var blevet oprettet ved en forordning af 7. juni 1934, og da den svenske tipstjeneste var kommet i gang, kom sindene i visse kredse i Sverige hurtigt i bevægelse. Allerede i løbet af vinteren 1934—35 rejstes der indenfor visse

svenske rigsdagskredse en voksende opinion mod selskabets virksomhed. Uviljen mod den svenske tipstjeneste kom offentligt til udtryk gennem rigsdagsdebatten den 7. og 8. maj 1935, hvor en svensk rigsdagsmand rettede en forespørgsel til statsministeren — det var altså dér lagt i et noget højere plan end her. Den svenske statsminister besvarede forespørgslen med, at A/B Tipstjänst bestræbte sig for at holde tipningen indenfor rimelige grænser, men at man måtte afvente virkningerne af selskabets virksomhed i en længere periode, før man eventuelt måtte kræve visse ændringer foretaget. Den svenske statsminister sluttede sit indlæg med at sige — jeg tillader mig et kort citat og udbeder mig tilladelse til enkelte korte citater senere —:

„Ved bedømmelsen af den legale tipning må man ikke glemme, at den er tænkt som et middel til udryddelse af den illegale tipning. I denne henseende har den tilsyneladende været af stor betydning. Det må med hensyn hertil anses for uklogt at føre en så restriktiv politik, at man påny kaldte de kræfter til live, som man synes at være på vej til at overvinde.“

Da det svenske A/B Tipstjänst fornylig fejrede sin 15 års fødselsdag, blev tipstjenesten hyldet fra alle sider, såvel fra statsmagtens side som fra idrættens; med et stille smil — jeg beder om tilgivelse for, at jeg tager smilet med — mindedes man i talerne de første års debatter, da man anså tipningen som noget umoralsk og ødelæggende for befolkningen, men fra alle sider var man nu enig om, at tipstjenesten på en måde, der både var fornøjelig og uskyldig, tilvejebragte store midler, som tilfaldt idrætten, en række andre samfundsmæssige formål og, i parentes bemærket, staten.

Jeg har fundet anledning til her indledningsvis at nævne denne udvikling i svensk tipning. Den grad af forargelse, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard lægger for dagen, og som forstærkes af den samlede moralske kapacitet, som det ærede medlem råder over — og den er som bekendt ikke ringe —, bringer kampagnen mod den svenske tipning i 30erne i erindring. Det oplæg, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har givet, er visse steder fulgt kraftigt op. I et blad som „Svendborg Avis“ har man med ganske særlig glæde hæftet sig ved bemærkningerne i det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards forslag, hvori han bringer enevældens tallotteri i erindring. Dette får „Svendborg Avis“, der, såvidt jeg ved, er venstreblad, til, ganske vist